

Graiul Ortodoxiei

ADEVĂRUL-ÎN SUFLETUL TĂU

№25-2012 **APRILIE**

tipărit de parohul Serghei Popescu

Micul ziar informatv parohial de Imola de spiritualitate și atitudine ortodoxă „**Graiul Ortodoxiei**” este un sfetnic bun al trezirii duhovnicești și al desăvârșirii, ajută la regăsirea obârșiiilor și la statornicirea valorilor creștine strămoșești, îndeamnă, prin rândurile de aur ale sfinților mari dascăli și în vătători ai Bisericii, la întărirea credinței și urmarea neabătută a căii mântuirii.

Suntem în Postul cel Mare, al Patimilor și Învierii Domnului nostru Iisus Hristos. **Și totuși, nimic nu se schimbă în modul nostru zilnic de trai. Suntem la fel de răi sau cel mult căldicei, indiferenți la durerea celui alt; poate ne-am oprit de la unele alimente, dar ne hrănim în continuare cu otrava televizorului, răspândind-o mai departe în viețile noastre. Nu mâncăm carne, dar mâncăm „carnea aproapelui”, prin gânduri rele de judecată.**

Spune-mi cum postești ca să-ți spun cine ești

Ne-am aștepta, poate, ca într-o țară care se declară peste 80% ortodoxă, Postul Mare să facă o diferență. Însă în afara unor rafturi comerciale pe care scrie „produse de post” nu se vede nimic. La televizor sunt aceleași emisiuni pline de domnițe prea goale la trup (indiferent de profilul emisiunii) și aceiași producători deloc interesați de culturalizare, decență, bun-gust.

noastră, aceasta este și nădejdea noastră: bucuria că în această noapte sfântă Hristos cel Răstignit a Înviat și noi toți suntem părtași ai Învierii Sale și nădejdea că ne vom împărtăși cu Domnul, mai adevărat, adică mai deplin, în Împărăția Sa în veșnicie - căci ziua cea nefinșată, ziua cea fără de sfârșit este veșnicia. Și pentru că noaptea aceasta este atât de înălțătoare, este „împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor”, după cum împreună am cântat, vă adresez chemarea să stăruim puțin asupra unui înțeles adânc al acestei sărbători, și anume acela că Hristos cel Înviat, pe care astăzi îl slăvim, este însăși viața și izvorul vieții noastre.Despre faptul că Hristos este viața și izvorul vieții avem mărturie atât din Vechiul Testament, precum ne spune psalmistul: „că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină» (Ps. 35,9), cât și în Noul Testament, prin mărturisirile lui Hristos Domnul și prin cele ale Sfinților Apostoli. Astfel, mărturisind despre Sine, Mântuitorul Hristos a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6), precum și: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi» (Ioan 11, 25); de asemenea „Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată” (Ioan 6, 35). Mărturisind despre rostul întrupării Sale în lume, rost pentru noi, oamenii, Hristos a spus: „Eu am venit ca viață să aibă și din belșug să aibă” (Ioan 10, 10), sau „Eu le dau viață veșnică și nu vor pieri în veac” (Ioan 10, 28). Datori suntem în toată vremea să luăm aminte la viața noastră și să nu ne mulțumim cu faptul că suntem botezați, ci să facem faptele credinței, ca din aceste fapte să cunoaștem cum ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu, după cum ne îndeamnă și Sfântul Apostol Pavel: „Așadar, acestea zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

Simboluri Pascale

Credincioșii au câteva simboluri pascale care nu trebuie uitate în nici un an de cei ce sărbătoresc Sfintele Paște. Acestea au fost transmise din generație în generație, fiecare dintre noi cunoscându-le și respectându-le semnificația divină. Iată care sînt aceste simboluri pascale.

Luminarea de Înviere ne apără de rele

În noaptea sfântă a Învierii, fiecare persoană, indiferent de sex sau de vîrstă, care ia parte la Înviere trebuie să aibă la ea și o luminare pe care o aprinde și o ține vie pe tot parcursul slujbei Sfintei Învieri. După terminarea acesteia, fiecare se întoarce cu lumina acasă. După ce trece pragul casei, se închină, după care stinge luminarea. La țară, luminarea este stinsă de grindă, afumînd-o în semnul crucii. După numărul acestor cruci se socotește numărul anilor de cînd e casa sau cîți ani s-a trăit în ea. Indiferent dacă este vorba de sat sau de oraș, credincioșii trebuie să

Mielul - Iisus

Mielul îl simbolizează chiar pe Iisus Hristos, Care s-a jertfit pentru păcatele lumii și a murit pe cruce ca un miel nevinovat. Mielul este simbolul lui Iisus în întreaga tradiție creștină. Rugăciunile pentru binecuvîntarea mieilor datează din secolul al VII-lea. Ulterior, mielul fript a devenit un fel principal pe masa de Paște a tuturor creștinilor.

Pasca se coace o singură dată pe an

Gospodinele coc, o singură dată pe an, de Sfintele Paște, pasca. Aceasta are o formă rotundă, pentru că se crede că scutecele lui Hristos au fost rotunde. Avînd la mijloc o cruce, pasca este împodobită pe margini cu aluat împletit.

Spre Înviere – cu sau fără Hristos?

Oare nu știu domnișele de la televizor că atunci când se dezbracă de hainele acelea în fața camerei de filmat se dezbracă de fapt și de Hristos? Așa cum se dezbracă de Hristos și cei care le pun pe micile noastre ecrane, dar și cei care le privesc. Culmea este că foarte mulți dintre aceștia sunt creștini botezați, dar prea puțini se dovedesc a fi și creștini practicanți. **Suntem așadar un popor „majoritar creștin ortodox” care nu trăiește, nu gîndește și nu simte creștinește. Noi suntem, din nefericire, cei care dăm „„zeciuială din izmă, din măr și din chimen...” dar uităm de cele ale Legii „„, judecata, mila și credința...” (Matei 23,23). Noi suntem cei care spălăm numai partea din afară a blidului (Matei 23,25) și tot noi suntem și mormintele cele vîruite pe din afară dar care pe dinăuntru „sunt pline de oase de morți și de toată necurăția” (Matei 23,27).**

Trecem prin Postul cel Mare așa cum de altfel trecem prin propria noastră viață: grăbiți, absenți și preocupați cu adevărat doar de cele lumești. Postul Mare este de fapt oglinda vieții noastre de la un cap la altul, la o scară mult micșorată, bineînțeles. Trăim, se pare, ca și cum am crede cuvintele saducheilor, „cei ce zic că nu este înviere.” (Matei 22,23). Trăim Postul Mare (adică propria noastră viață) ignorând faptul că nu suntem decât „iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor” (Matei 6,30) și uitând că trebuie să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga nouă (Matei 6,33).

Somnul adânc al nepăsării

Suntem orbii și surzii care nu mai văd și nu mai aud îndemnul permanent al Bisericii lui Hristos de a ne trezi din somnul păcatului în care ne-am cufundat, asemenea lui Iona în fundul corabiei cu care încerca să fugă la Tarsis de chemarea lui Dumnezeu la misiune (Iona 1,3-6). Precum Iona nu simte cutremurul corabiei în furtuna iscată pe mare, asemenea nici noi nu simțim cutremurul sufletului nostru prins în vârtoarea indiferenței noastre. Dar precum cârmaciul corabiei de atunci strigă la Iona și-l trezește cu cuvintele: „Pentru ce dormi? Scoală-te și strigă către Dumnezeul tău, poate El își va aduce aminte de noi, ca să nu pierim!”, asemenea strigă și Biserica prin slujitorii ei către poporul care este cufundat în somnul nepăsării, al indiferenței.

Către noi este și îndemnul apostolului neamurilor, Sfântul Pavel, când zice : „Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos.” (Efeseni 5,14). Biserica lui Hristos – prin slujitorii ei cei sfințiți, episcopi și preoți – este cea care se îngrijește ca noi să ne trezim din somnul păcatului și să ne îmbrăcăm cu haina trezviei. Biserica lui Hristos în lume este ca și Tobie care, în noaptea nunții, o trezește pe soția lui, Sara, și-i spune : „Scoală, soro, să ne rugăm, ca să ne miluiască Domnul.” (Tobit 8,4).

Iar îndemnul Martei: „Învățătorul este aici și te cheamă.” (Ioan 11,28) ne este adresat și nouă, celor adormiți de indiferență și căzuți în nepăsare. Acest îndemn îl regăsim de altfel tainic inscripționat pe copertile fiecărei Sfinte Scripturi și pe frontispiciul fiecărei sfinte biserici, dar mai presus de toate îl regăsim pe orice Sfânt Potir din mîna preotului sau episcopului la Sfânta și Dumnezeiască Liturghie. Toate acestea ne spun: „Vino! Domnul te cheamă”.

Oare Domnul va veni la sărbătoare?

Să încercăm să înțelegem că Postul Mare este chipul vieții noastre și că nu ne vom bucura de Înviere (a lui Hristos, dar și a noastră) dacă nu ne trezim din somnul indiferenței și nu ne vom ridica din nepăsarea în care am căzut. Să nu ajungem deci, precum arhieriei și fariseii din vremea lui Iisus, să ne întrebăm: „Ce vi se pare? Oare nu va veni la sărbătoare?” (Ioan 11,56). Să avem în vedere și atenționarea Preasfințitului Daniil Stoenescu, care spune, în volumul său „Atotprezență și Parusie”: „Pot exista sărbători sau praznice cu Hristos sau împreună cu Hristos și sărbători sau praznice fără Hristos. Deși este prezent în Biserică real și tainic, la fiecare sărbătoare sau praznic creștin prin Duhul Sfânt, Hristos poate fi absent din sufletul nostru. (...) Când sărbătorile ajung să fie mai mult obiceiuri și datini, mai mult sau mai puțin strămoșești, mai mult sau mai puțin ortodoxe, atunci duhul sărbătorii se stinge, fără a mai lumina, fără a mai aprinde și fără a mai încălzi sufletele înghețate și amorțite de prea mult duh luresc...”.

Deci Domnul nu lipsește de la Înviere. Dar noi?

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI

”Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare” (Canonul Învierii, cântarea a 5-a)

HRISTOS A ÎNVIAT!

Iubiți credincioși, cititori și binefăcători a sfintei noastre BISERICI ORTODOXE.

Iubiți credincioși,

Cât este de sfântă această noapte de mântuire! Cât este de strălucit acest praznic al praznicelor! Cu câtă bucurie am cântat: „O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu. Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea nefinșată a împărăției Tale!” (*Troparul al 2-lea, Cântarea a 9-a de la Utrenia Învierii*).Da, iubiți credincioși, aceasta este bucuria

acum cum umblă neamurile - adică necredincioșii în deșertăciunea minții lor, întunecați fiind la cuget, înstrăinați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este în ei, din pricina împietririi inimii lor; aceștia petrec în nesimțire și s-au dat pe sine desfrânării, săvârșind cu nesaț toate faptele necurăției. Voi însă n-ați învățat așa pe Hristos” (Ef. 4, 17-20).

De asemenea datori suntem să facem faptele credinței și să ne curățim sufletele noastre prin Taina Spovedaniei și să primim Sfântul Trup și Sânge al lui Hristos prin Taina Cuminecării, așa cum mulți dintre dumneavoastră ați și făcut în aceste zile.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Hristos ne dăruiește și nouă tuturor pacea Sa aducătoare de bucurie. Ca și Apostolii oarecând, primind pacea lui Hristos, aflăm împăcare sufletelor noastre și ne arătăm vrednici de primirea lui Hristos Înviat, în Taina Sf. împărtășanii. Iar apoi mărturisim că am aflat „Duhul cel ceresc, am aflat credința cea adevărată”, credința mărturisitoare a învierii Domnului. Ca și pe Apostoli, întâlnirea cu Hristos cel înviat ne transformă din ucenici cu puțină credință și înțelegere în mărturisitori ai Învierii Domnului, Cel ce a surpat peretele despărțirii și a adus pacea.

Îndemnul meu la acest praznic slăvit este să cerem lui Hristos cel Înviat să ne dăruiască pacea Sa aducătoare de bucurie, pacea sufletului și cea a împăcării cu semenii, să ne dea gândul cel bun al împăcării cu frații noștri, ca împreună să mărturisim credința ortodoxă întemeiată pe învierea Domnului.

Să rugăm pe Hristos Domnul să ne binecuvânteze pe noi toți și să ne facă pe toți părtași învierii Sale în împărăția cea cerească.

Din mila lui Dumnezeu,al vosru rugător către Domnul prot,Serghei Popescu. IMOLA 2012

generatie. Plantele folosite erau alese in functia de momentul recoltarii, de timpul de uscare, dar si de modul in care erau combinate. Si culorile folosite pentru colorarea oualor au o simbolistica aparte:Rosu: sange, soare, foc, dragoste si bucurie de viata Negru: statornicie, eternitate Galben: lumina, tinerete, fericire, recolta, ospitali tate Verde: reinnoirea naturii, prospectime, rodnicie, speranta Albastru:cer, sanatate, vitalitate Violet: stapanire de sine, rabdare, dreptate.

Ouăle roșii au puteri miraculoase

Ouăle simbolizează mormântul lui Iisus Hristos, care s-a deschis la învierea Sa din morți. De aceea, când sparg ouăle prin ciocnire, dar și când se salută, creștinii își spun: Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Culoarea roșie a ouălor simbolizează sângele lui Iisus care s-a scurs pe cruce pentru mântuirea lumii. Există credința că toți cei care ciocnesc se întinesc pe lumea cealaltă. Ouăle simbolizează și reînținerirea, primăvara.

În Egiptul antic, oul era simbolul legământului vieții și reprezenta, totodată, sicriul sau camera mortuară. În tradiția populară de la noi, ouăle de Paște sînt purtătoare de puteri miraculoase: vindecă boli, protejează

animalele din gospodărie și să apără de rele. Legenda spune că Maica Domnului, care venise să-și plîngă fiul răstignit, a pus coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele ce picura din rănille lui Iisus. Domnul, văzînd că ouăle s-au înroșit, le-a spus celor prezenți: „De acum înainte să faceți și voi ouă roșii și împerecheați, întru aducere aminte de răstignirea mea, după cum am făcut și Eu astăzi”. Ciocnitul ouălor se face după reguli precise: persoana mai în vîrstă, de obicei bărbatul, ciocnește capul oului de capul oului ținut în mîna de partener, în timp ce rostește cunoscuta formulă Hristos a înviat!, la care se răspunde Adevărat a înviat!

ÎNSĂMNĂTATEA ZILELOR PATIMILOR MÎNTUITORULUI

Joia Mare, numită si Joia Patimilor sau Joia Neagră, este ultima joi din Postul Pastelui.Toate slujbele, pomenirile si parastasele care au inceput în prima sîmbătă a Postului Mare, durează numai pînă în Joia Mare, zi în care se pomenesc din nou, mortii. În unele zone ale țării se obișnuiește să se ducă la biserică băutură si mîncare, care se sîntesc si se dau de pomană, de sufletul mortilor. În alte regiuni, la biserică se împart colivă si colaci. Joia Mare este considerată o zi binefacătoare si apărătoare a mortilor. De aceea, mortii vin în fiecare an în această zi la vechile lor locuinte, unde stau pînă în sîmbata dinainte de Rusalii. Deoarece în Joia Mare de obicei nu e prea cald dimineata, se fac focuri în curtea casei, pentru ca mortii să se poată încălzi. Este un semn al iubirii si respectului pentru cei adormiti, care nu sunt uitati de cei dragi nici înainte, si nici în timpul Sărbătorilor de Pasti.Conform traditiei, înrosirea ouălor de Pasti se face în Joia Mare, pentru că se spune că ouăle fierte si vopsite în această zi se pot păstra pe tot parcursul anului, fără să se strice. Se mai spune că dupa Joia Mare urzicile (mîncare de post) nu mai sunt bune de mîncat, pentru că încep să înflorească ("nunta urzicilor").Există credința că nu este bine să dormi în Joia Mare, căci cine doarme în această zi va fi lenes tot anul. În special dacă doarme o femeie, va veni joimărita care o va pedepsi să nu poată munci tot anul.**Vinerea Mare** este ultima vineri dinaintea Sărbătorii de Pasti (din Săptămîna Mare) si se mai numeste si Vinerea Patimilor (ziua patimilor si răstignirii lui Iisus) sau Vinerea Seacă (pentru că e zi de post negru pentru cei mai multi români, adică nu mîncîncă si nu beau nimic toată ziua).

Postul negru este ținut în credința că Dumnezeu îl va feri pe cel care postește de toate bolile, îl va face să fie sănătos și să-i meargă bine tot restul anului. În timp ce oamenii mai în vârstă se spovedesc și se împărtășesc de mai multe ori pe an, cei tineri merg pentru aceste lucruri doar o dată pe an, în Vinerea Pastilor. Conform tradiției, Vinerea Mare este ziua scăldatului: se crede că cel care se cufundă de trei ori în apă rece în Vinerea Seacă, va fi sănătos tot anul. Se spune că dacă plouă în Vinerea Seacă anul va fi bogat, pe recolte îndestulătoare, iar dacă nu plouă, anul va fi secetos, neroditor. În **prima zi de Pasti** există obiceiul de a se purta haine noi în semn de respect pentru această aleasă sărbătoare, dar și pentru că ea semnifică primirea trupului și a sufletului, așa cum primeneste întreaga natură odată cu primăvara. Masa din prima zi de Pasti este un prilej de reunire a familiei, decurgând după un adevărat ritual. De pe masa de Pasti nu pot lipsi: ouăle roșii, cașul de oaie, salata cu ceapă verde și ridichi, drobul și friptura de miel, pasca umplută cu brânză sau smântână și mai nou, cu ciocolată. În **a doua zi de Pasti** s-a mai păstrat obiceiul udutului, având semnificația unui act de purificare. De obicei, feciorii stropesc cu apă sau cu parfum persoanele ieșite în cale, în special fetele. În fiecare primăvară, se reaprinde în sufletul nostru flacăra speranței și încrederii în învierea din veac, așa cum natura reînvie an de an, mai gingașă cu fiecare ghiocel, mai caldă cu fiecare mîțisor, mai plină de taine cu fiecare mugur și fiecare frunză...

Sfînta Lumină s-a pogorît la Mormîntul Domnului!

Lumina Sfântă coboară an de an corespunde întru totul descrierii biblice despre înmormântarea lui Iisus. care va împărți tuturor credincioșilor, adunați aici, dar nu arareori se în Biserica "Învierea Domnului" Sfânta Scriptură ne spune că Iisus a fost dat jos de pe Cruce de Iosif din Ițimplita ca luminările să se aprindă de la sine. Fiecare creștin ține în mîini din Ierusalim, aducînd Arimateia și Nicodim, după care a fost înfășurat în giulgiu și dus în unul sau mai multe smocuri de 33 de luminări, ele fiind 33 la număr după binecuvîntarea lui Dumnezeu. Mormîntul cel neînceput. În Evanghelia după Ioan capitolul 19, versetele de numărul de ani trăiți de Mîntuitorul Iisus Hristos pe pămînt. După ce Abia s-a sîrșit ceremonialul la 40 la 42 citim: "Au luat deci trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu cu Minunea va avea loc, focul va fi dus de către delegațiile Bisericilor naționale care a fost urmărit de zeci de miresme, precum este obiceiul de înmormîntare la iudei. Iar în locul unde a mii de pelerini sosiți la fosta răstîgnit era o grădină, și în grădină un mormînt nou, în care nu mai prezente aici în țările lor de origine, unde focul va fi împărțit credincioșilor Ierusalim pentru a asista la fusesse nimeni îngropat. Deci, din pricina Vinerii iudeilor, acolo L-au pus pe luată de către toți creștinii ortodocși, pentru a întîmpina cea mai mare Minunea Pogorîrii din cer a Iisus, pentru că mormîntul era aproape". După ce ușa bisericii "Învierea sîrbătoare creștină "" Învierea Domnului.Cu ovații este întîmpinată de Focului Haric împreună cu Domnului" din Ierusalim, a fost deschisă, în scurt timp biserica devine Pogorîrea Luminii Sfînte. În dependență de ani, luminările se aprind de la milioane de telespectatori din neîncăpătoare de miile de pelerini care au venit aici. Începînd cu ultimul sine și la unii creștini prezenți în biserică. Aprinderea luminărilor în mîna te, Focul Haric s-a pogorît pe deceniu al secolului trecut, se observă un flux tot mai mare de pelerini. Față unde Maica Domnului și-a plîns de la anii 1991 încoace, aici au început să vină masiv creștini și din fostul unor creștini este considerată ca o binecuvîntare de la Dumnezeu și se An de an, în sîmbăta dinaintea lagăr socialist: din Rusia, din România, Georgia precum și din Republica lumînare, Lumina Sfîntă se îndreaptă către toți creștinii din biserică. În Mormînt din Ierusalim, pentru Moldova.Procesiunea care precede cu puțin Minunea Luminii Sfînte, începe scurt timp, biserica este învaluită de o nemaipomenită și liniștitoare pe pămînt, pentru a asista la an de la ora 13. La această oră, Patriarhul ortodox al Ierusalimului, vine Lumînă. Clopotul cel Mare al Bisericii Învierii dă slavă lui Dumnezeu pentru mii se adună în jurul bisericii prin mijlocul bisericii "Învierea Domnului" compusă din două părți: biserica Minunea întîmplată. Bezna în care era cuprinsă biserica înainte de mililor, cu o zi înainte, așteptînd propriu "" zisă și o capelă mai mică în care se află Mormîntul Domnului. Pogorîrea Luminii iață că acum se risipește. Întrun sîrșit toți creștinii din erior, acolo, unde a Bisericii Patriarhul se îndreaptă spre locul, unde așa cum spun și scrierile care Minunea, aprind luminările. Lumea primește Lumînă din cer, Lumina cea de ante de ora 11 către ușa mormîntului vorbesc despre Minunea la care vor asista toți creștinii adunați în biserică adevărată. Toți se bucură și sunt fascinați de marea minune. Mulți își ating ie a Bisericii Ortodoxe Armene. "foc se coboară din cer și aprinde candelile din biserică, precum și cu lumina flăcării fețele și frunțile și aceasta nu le produce nicidecum vreo care ține în mîini cheia de la ușa luminările credincioșilor". Cu aproape două ore înainte, în biserică au intrat arsură ci doar o intensă stare de pace sufletească, pace care se transformă o deschide, după care practic va și tineri arabi creștini care cu tobe și cu goarne, suiți unui pe umerii altoa, în bucurie, iar lucrurile încep să capete un alt sens, lumea este văzută altfel, Lumina Domnului.Cu strigăte de bucurie, vestesc bucuria ce va avea loc și cîntă că Hristos a înviat. Fiind foarte Lumina Dumnezeului celui Viu EXISTĂ., Minunea în Ortodoxie, nu are decît

[illegible]